

[Aksel Møller.]

steren ikke ønskede Turistrejser, og jeg forstod, at mit Forslag om, at Udvalget skulde se paa Forholdene i Norge, især i Oslo, ikke er faldet i god Jord. Det behøver jeg for mit Vedkommende heller ikke. Jeg har i Huslejudvalget haft Lejlighed til at læse en Rapport, som Udvalgets Sekretariat har fremlagt for Udvalget i Fjor efter et Besøg i Norge, og denne Rapport er alt tilstrækkelig for mig. Men ikke alle Medlemmerne i det kommende Udvalg tør jo formodes at have været Medlemmer af Huslejudvalget paa det Tidspunkt, da denne Rapport blev afgivet. Jeg takker dog for den skjulte Indrømmelse, der var i Henvisningen til Holland, men vil ganske overlade til Ministeren at udstede Invitationerne, hvis vi skal til Holland. Det behøver jo ganske vist ikke at være afgørende for Lovens Gang gennem Tinget, om vi faar Lejlighed til at drage hollandske Erfaringer ind under Behandlingen af Lovforslaget.

Jeg vil til den højtærede Minister om denne Sag sige, at i det Øjeblik en Opgørelse er blevet tilvejebragt, opstillet efter de forskellige Grader af Behov for at komme i Betragtning ved Værelseudlejning, er mit Parti naturligvis villigt til at drøfte hele det Problem, som knytter sig til, hvorledes man i saa Fald skal skaffe disse Værelser frem. Men saa længe vi har den Tro, at denne Opgørelse vil vise, at der ikke er Behov for de Indgreb, som den højtærede Minister foreslaar, vilde det dog egentlig være for meget forlangt, at vi skulde juble eller blot finde det i sin Orden, at man foreslaar Indgreb som disse, der saa haardt og saa stærkt vil komme til at ramme mange Mennesker.

Under den Diskussion, som fandt Sted i Gaar i dette høje Ting, fremsatte det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen en Skitse til et Forslag. Om denne Skitse vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at den i mange Maader er interessant. Den knytter sig jo stærkt til Professorudvalgets Betænkning, men hvis man læser Professorudvalgets Betænkning igennem paa den Foranledning, som det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen gav i Gaar, vil man lægge Mærke til, at Begrebet gamle Lejligheder er et yderst vidtgaaende Begreb. Det omfatter ikke blot de Lejligheder, som falder ind under Huslejestoppet, men ogsaa de Lejligheder, som er opført i Krigens Aar, ikke mindst i Krigens første Aar, med saa stor offentlig Støtte, at de har kunnet udlejes omtrent eller helt paa Førkrigniveauet. Jeg for mit Vedkommende kan ikke indse, at det vilde være rimeligt eller berettiget at stille Forslag ved denne

Lejlighed og i Forbindelse med denne Sag om en Forhøjelse af Huslejen i alle de Lejligheder, der her kunde blive Tale om, med op til 30 pCt.

Det ærede Medlem gik ud fra, at det var et Privilegium at bo i en gammel Lejlighed, fordi man derved sad billigere end Folk, der havde maattet skaffe sig Bolig i et nyopført Hus under det høje Prisniveau eller i en ny Villa. Jeg skal til det ærede Medlem derom sige, at en af mine Venner, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, i Dag gjorde en karakteristisk Bemærkning, da vi talte om det ærede Medlems Forslag. Han pegede paa, at det aabenbart er en af den moderne Nationaløkonomis Vildfarelser, at ingen maa besidde et Gode billigt. Det forekommer mig, at han har fuldstændig Ret i denne Betragtning. Det forekommer mig ligeledes, at det ærede Medlems Skitse til et Forslag, som bygger paa, at det er et Privilegium at bo billigt, maa føre til uanede Konsekvenser overalt i Landet, hvor man bor billigt i Kraft af, at man sidder i Bygninger, der er anskaffet til en billigere Anskaffelsessum — hvad enten det nu er en Villa, et Hus eller en Gaard eller en Andelsboliglejlighed. Derfor tror jeg, at denne Grundbetragtning, dette Argument ikke egner sig til Drøftelse ved denne Lejlighed.

Kirsten Gjoerfelt-Tarp: Paa ganske enkelte Punkter stillede den højtærede Minister sig imødekommende. Jeg takker for Tilslutningen til Tanken om at gøre denne Lovgivning midlertidig. Jeg lægger ligeledes megen Vægt paa, at vi fik Tilsagn om at bibeholde den frie Opsigelsesret. Jeg takker ogsaa for Tilslutningen til, at man kan fradrage Værelser, der allerede er udlejet, i Opgørelsen af overtallige Værelser, og endvidere takker jeg for den Udtalelse, at Ministeren er enig i, at man bør kunne frigøre sig for Udlejning paa et hvilket som helst Tidspunkt ved at betale Boligafgiften; men ud over Tilslutningen paa disse enkelte Punkter maa jeg sige, at det synes, som om den højtærede Minister stillede sig ret afvisende over for den mere vidtgaaende Kritik af Lovforslaget, og det var en meget haandfast Maade, det skete paa, det var, som om man skulde trues til at tage det netop paa den Maade, der var foreslaaet.

Med Hensyn til den Fond, som skal administrere de Beløb, der indkommer ved Boligafgiften, vil jeg fortsat mene, at det er uheldigt, at der herved skabes en bevillende Myndighed, som kan raade uden Hensyn til de Regler, der ellers gælder for Bevillinger inden for Støttelovgivningen.